

Kulturministerens talepapir til samråd 15. november 2017 i Folketingets Kulturudvalg om kultur- og sportsdelen af rådsmødet (uddannelse, ungdom, kultur og sport) den 21. november 2017 og ophavsretspakke II

Ad kultur- og sportsdelen af rådsmødet

Dagsordenen for det kommende rådsmøde har for kultur- og sportsdelens vedkommende fem punkter. Af disse er der to kulturpunkter og tre punkter om idræt.

Alle punkter er til orientering.

Jeg henviser til samlenotatet og kan overordnet nævne, at det estiske formandskab på rådsmødet har fokus på udveksling af idéer og erfaringer på kultur- og idrætsområdet.

Dagsordenen er med andre ord ikke tung.

[8. Rådskonklusioner om fremme af adgang til kultur gennem digitale midler med fokus på publikumsudvikling]

I forhold til kulturdelen vil jeg med hensyn til pkt. 8 om rådskonklusioner om fremme af adgang til kultur gennem digitale midler nævne, at vi også i Danmark har fokus på at fremme borgernes adgang til kultur – digitalt såvel som på andre måder.

Det er vigtigt, at statslige og statsstøttede kulturinstitutioner arbejder aktivt for at nå andre og flere grupper, end de gør i dag – det indgår i de rammeaftaler, som institutionerne har med Kulturministeriet.

Digital teknologi giver muligheder for at nå nye målgrupper og sammensætte kulturtilbud efter forskellige publikumsprofiler. Samtidig må vi ikke glemme de kulturbrugere, der ikke benytter digitale midler. Eller de borgere som ønsker at opleve kunsten og kulturen personligt og direkte på et museum, et teater, et bibliotek eller andre steder.

[9. Kulturens rolle i opbygning af sammenhængende samfund i Europa]

Der er videre under pkt. 9 lagt op til en overordnet debat om kulturens rolle i opbygningen af sammenhængende samfund i Europa.

Baggrunden er de udfordringer for enhed og fællesskab, som de europæiske samfund står over for som følge af f.eks. migration og øget mobilitet på tværs af landene.

I Europa er der stor kulturel mangfoldighed, men samtidig har vi også noget til fælles – det

gælder ikke mindst en fælles kulturarv og historie, som knytter os sammen.

For mig er det i en tid med folkevandringer, flygtningestrømme og kultursammenstød vigtigere end nogensinde at skabe bevidsthed om eget ståsted. Det giver en god ballast i mødet og dialogen med andre.

Her spiller kulturen og kulturpolitikken en central rolle.

I Danmark binder kulturen os sammen. Gennem et aktivt foreningsliv, museer, teatre, film, kulturarrangementer mv.

De muligheder, som kulturen giver for at skabe identitet, bygge bro og fremme dialog kunne bringes endnu mere i spil. F.eks. ved i højere grad at målrette kulturpolitikken mod det, der ryster os sammen og skaber bredt engagement med inddragelse af civilsamfundet. Både inden for et land og på tværs af grænserne.

Et konkret eksempel på en grænseoverskridende indsats er kultursamarbejdet mellem Sønderjylland og Schleswig, hvor der i år er indgået en kulturaftale. Med udgangspunkt i fælles

kulturprojekter har aftalen til formål at fremme dialogen mellem forskellige kulturer og skabe rum for kulturmøder og udveksling. Ud over fælles nye kulturelle oplevelser er der med aftalen skabt en grobund for at udvikle og uddybe samarbejdet for en fælles fremtid.

[10. Udkast til konklusioner fra Rådet og fra regeringsrepræsentanter forsamlet i Rådet, der omhandler træneres rolle i samfundet]

Med hensyn til sportsdelen vil jeg starte med kort at nævne pkt. 10 om udkast til konklusioner fra Rådet og fra regeringsrepræsentanter forsamlet i Rådet, der omhandler træneres rolle i samfundet.

Udkastet tager afsæt i, at trænere spiller en vigtig rolle i samfundet, idet trænere som positive rollemodeller, kan bibringe motivation og selvtillid og påvirke idrætsudøvernes værdier, adfærdsvaner og sociale færdigheder.

I regeringsgrundlaget sættes netop fokus på vigtigheden af de frivilliges indsats og et stærkt civilsamfund, og vi kan derfor bakke op omkring udkastet.

[11. Resolution fra Rådet og fra regeringsrepræsentanterne forsamlet i Rådet om videreudvikling af EU's strukturerede dialog om sport]

I pkt. 11 lægges der med en resolution op til videreudvikling af EU's strukturerede dialog om sport.

EU's strukturerede dialog om sport er en regelmæssig dialog mellem EU og dets medlemsstater, repræsentanterne for den internationale, - navnlig den europæiske - sportsbevægelse og andre relevante interessenter på sportsområdet.

Dialogen har til formål at skabe gensidigt samarbejde og vellykket fastlæggelse og gennemførelse af sportspolitikker.

I Danmark har vi allerede en god dialog med vores idrætsorganisationer og institutioner og andre aktører på idrætsområdet. Og det er i resolutionen navnlig værd at fremhæve fokus på at sikre, at dialogen finder sted på alle niveauer – herunder såvel på politisk som på operationelt niveau.

[12. Sportens hovedudfordringer i det 21. århundrede og samarbejde mellem Den Europæiske Union, regeringer og sportsbevægelsen]

Jeg kan endelig om pkt. 12 nævne, at formandskabet har lavet et diskussionsoplæg om sportens hovedudfordringer i det 21. århundrede og samarbejde mellem Den Europæiske Union, regeringer og

sportsbevægelsen. Diskussionsoplægget indeholder tre konkrete indsatsområder: God forvaltningsskik, integritet og social inklusion.

Idrættens integritet og herunder særligt bekæmpelsen af matchfixing og doping er en meget vigtig sag for regeringen og med et klart grænseoverskridende element. Hvis integriteten undermineres, undermineres grundlaget for idrætten.

Jeg har hæftet mig ved, at medlemmer af Folketinget løbende har spurgt til fremdriften i forhold til den europæiske matchfixing-konvention.

Regeringen har skubbet på for at få fremdrift i forhandlingerne i EU, så vi kan få ratificeret konventionen. Men der er stadig et land, som er imod ratifikation, og som lige nu gør, at EU ikke kan ratificere.

Udfordringen er, at konventionen både indeholder elementer, hvor EU har eksklusiv kompetence, og elementer, der er omfattet af national kompetence. Og regeringens

loyalitätsforpligtelse i forhold til EU gør, at Danmark i udgangspunktet ikke kan ratificere, før EU også gør det.

Jeg synes, at situationen er uholdbar.

Jeg vil nu forsøge at få det land, der blokerer for EU's ratificering, i tale, for at finde en løsning sammen.

Og jeg vil forsøge at samle en række likemindedede lande om at lægge yderligere pres på det pågældende land.

Og hvis sagen ikke rykker i løbet af de kommende måneder, vil jeg undersøge mulighederne for at bryde med principperne om ikke at ratificere før EU.

Ad Ophavsretspakke II

Jeg skifter nu emne over til ophavsretten, hvor forhandlingerne om Ophavsretspakke II går rask fremad i EU. Det er en sag, hvor jeg på fredag vil forelægge et forhandlingsoplæg for Folketingets Europaudvalg.

Ophavsretspakken består af to forslag. Det ene er et forslag til direktiv om ophavsret på det digitale indre marked. Det andet er et forslag til forordning om broadcasteres udsendelser på internettet.

Begge forslag har til formål at tilpasse de europæiske regler om ophavsret til den teknologiske udvikling. Muligheder for at digitalisere og bruge internettet til forbrug af kultur er blevet en dagligdagsting, og det er derfor vigtigt, at de reguleringsmæssige rammer følger med tiden.

Det forhandlingsoplæg, som jeg vil præsentere for jer, er i overensstemmelse med den erklæring, som Kulturudvalget og Europaudvalget offentliggjorde tidligere i år.

Der lægges fx op til, at regeringen vil lægge afgørende vægt på at bevare vores velfungerende aftalelicenssystem.

Regeringen støtter også forslagene om at sikre rettighedshaverne en bedre forhandlingsposition, når deres værker anvendes på internettet.

Det gælder bl.a. de nye regler om beskyttelse af fx dagblades udgivelser, hvor regeringen dog finder det relevant at præcisere, at de nye regler ikke gælder ”snippets” – dvs. helt små tekstbidder – i større omfang end i dag.

Snippets er en hel almindelig del af internettet, og de bruges primært ifm. links. Under linket er der så et kort tekstuddrag af fx den artikel, man søger efter. Det er helt normal praksis og ikke noget, vi bør begrænse.

En bedre forhandlingsposition for rettighedshaverne gælder også forslaget om at give rettighedshaverne bedre kontrol i forhold til fx musik og film, som deles på de digitale platforme. Der tænkes her på de tjenester, hvor helt almindelige borgere kan uploade fx en musikvideo, som så kan se af alle andre brugere af tjenesten.

Jeg lægger op til, at vi støtter de nye regler. Dvs. regeringen støtter, at sådanne tjenester skal indføre foranstaltninger, der kan give rettighedshaverne bedre kontrol over, hvad der er tilgængeligt på tjenesterne. Regeringen støtter endvidere, at det gøres klart, hvornår sådanne tjenester skal betale penge til

rettighedshaverne for brugen af det indhold, der er på tjenesten. Når det er sagt, bør der samtidig foretages visse tilpasninger for at værne om ytringsfriheden og sikre, at online platforme ikke bliver ramt urimeligt hårdt.

Endelig lægger regeringen op til, at man stemmer imod forslaget om at indføre et oprindelseslandsprincip for broadcastere, medmindre der ikke længere er en realistisk mulighed for at opnå et blokerende mindretal imod forslaget, og oprindelseslandsprincippet begrænses væsentligt.

Det er mit indtryk, at et oprindelseslandsprincip kan skade rettighedshavernes muligheder for at få et rimeligt vederlag, ligesom det kan skade den måde, som film finansieres i dag.

Jeg mener, vi skal bakke op om dansk filmproduktion, som gang på gang leverer film af høj kvalitet. Derfor er den danske holdning til oprindelseslandsprincippet udformet på en sådan måde, at det giver Danmark størst mulig indflydelse i forhold til at forslaget til at gå væk.

Alt i alt er der tale om et forhandlingsoplæg, der har til formål at give rettighedshaverne en hjælpende hånd i et dynamisk medielandskab, hvor musik, film osv. bruges i stort omfang på internettet, men som samtidig indeholder tiltag, der har til formål at balancere rettighedshavernes interesser over for dem, der bruger deres materiale.

Regeringens forhandlingsoplæg i forhold til *ophavsretsdirektivet* går på den baggrund ud på, at man fra dansk side:

generelt støtter Kommissionens forslag, dog således at der bør foretages en række ændringer i forslaget, ligesom det er afgørende, at muligheden for at anvende aftalelicenssystemet på uddannelses- og undervisningsområdet fastholdes;

arbejder for, at de nye tiltag på ophavsretsområdet generelt er balancerede, tidssvarende, og at de er klare og forudsigelige for rettighedshavere, brugere og forbrugere;

arbejder for, at forslaget til artikel 3 om tekst- og datamining udvides til at gælde andre

aktører, som står for den offentlige forskning, herunder kulturarvsinstitutioner, hospitaler mv.;

lægger afgørende vægt på, at nye regler om digital brug af værker mv. i undervisningen i forslagets artikel 4 giver medlemsstaterne mulighed for at begrænse en undtagelse for undervisningsbrug i det omfang, der er passende licenser tilgængelige på markedet, og at denne løsning fortsat gør det muligt at anvende aftalelicenssystemet;

arbejder for, at det bliver yderligere afklaret, hvad der forstås ved ”passende licenser”, herunder at licenserne tager højde for undervisnings- og uddannelsessektorens skiftende behov og samtidig tilgodeser rettighedshavernes interesser på betryggende vis;

arbejder for, at medlemsstaterne kan sidestille undervisning, der sker på andre lokationer, herunder i en virksomheds lokaler, med undervisning i en uddannelsesinstitutioners lokaler, når undervisningen sker under kontrol af en omfattende uddannelsesinstitution, og der træffes passende foranstaltninger for at sikre, at

kun undervisningspersonalet og deltagerne i undervisningen har adgang til materialet;

støtter forslaget i artikel 5 om at indføre fælleseuropæiske regler om bevaring af kulturarven, så længe reglerne ikke udvides til at omfatte tilgængeliggørelse af kopierne for almenheden;

arbejder for, at den løsning, som foreslås i forslagets artikel 7-9, giver kulturarvsinstitutionerne en nem og ubureaukratisk adgang til at anvende værker, der ikke forhandles, og at en endelig ordning så vidt muligt giver medlemsstaterne fleksibilitet i forhold til implementeringen af forslaget;

støtter forslagets artikel 10;

støtter forslagets artikel 11 om indførelse af nye rettigheder til udgivere af pressepublikationer;

lægger vægt på, at forslagets artikel 11 ikke gælder for små tekstbidder, der ikke efter gældende ret nyder ophavsretslig beskyttelse, fx ved at det gøres klart, at beskyttelsen ikke må gå videre end den beskyttelse, som gælder for journalister mv. i dag;

arbejder for, at beskyttelsestiden for de nye rettigheder til udgivere af pressepublikationer i forslaget artikel 11 begrænses;

støtter forslaget artikel 12 om, at medlemsstaterne kan fastsætte en mulighed for kompensation til forlag;

støtter formålet bag forslaget til artikel 13 om, at rettighedshaverne skal have gode muligheder for at få betaling, når deres værker anvendes på internettet, herunder på informationssamfundstjenester hvortil der uploades værker af private brugere;

lægger vægt på, at det bliver mere klart, hvilke tjenester der bliver omfattet af forslaget til artikel 13, og hvilke forpligtelser der pålægges dem;

støtter indførelse af foranstaltninger, såsom indholdsgenkendelsesteknologier, der kan understøtte effektiviteten af aftaler indgået med rettighedshaverne eller i mangel af aftale forhindre tilgængeligheden af ulovligt materiale;

arbejder for at sikre, at forpligtelserne for de omfattede informationssamfundstjenester bliver proportionale, og at de tager højde for de særlige forhold, der gælder for små- og mellemstore virksomheder;

arbejder for at begrænse mulighederne for misbrug af de foranstaltninger, der omfattes af artikel 13, bl.a. ved at tydeliggøre hensynet til brugerne af informationssamfundstjenesterne;

arbejder for, at det gøres klart, hvornår informationssamfundstjenester, som medvirker til deres brugeres tilrådighedsstillelse af brugergenereret materiale på deres tjenester, skal betale vederlag til rettighedshaverne;

lægger vægt på, at e-handelsdirektivets regler, herunder regler om ansvarsfrihed og forbud med en generel overvågningsforpligtelse, ikke ændres;

arbejder for, at konsekvenserne af artikel 13 bliver evalueret efter en årrække;

støtter forslagets artikel 14 om transparens samt, at medlemsstaterne har manøvrerum til at justere forpligtelserne;

arbejder for, at artikel 15 om aftaleregulering kun sker i særlige tilfælde, og at en løsning tager højde for de særlige risici, som forlag og producenter løber, når de indgår kontrakter med kunstnerne;

støtter forslaget om indførelse af et tvistbilæggelsesorgan, så længe forslaget ikke kræver, at der oprettes nye organer, og at forslaget ikke medfører væsentlige statsfinansielle konsekvenser for Danmark;

arbejde for at begrænse nye forslag, som ikke er en del af Kommissionens oprindelige forslag, medmindre de understøtter gældende dansk ret eller vurderes kun at have uvæsentlige konsekvenser for Danmark;

arbejder for at begrænse de statsfinansielle konsekvenser af forslagene; og

lægger vægt på, at fristen for gennemførelse af forslaget forlænges til mindst 24 måneder.

Regeringens forhandlingsoplæg i forhold til *broadcasterforordningen* går ud på, at man fra dansk side:

lægger *afgørende vægt* på, at der ikke indføres et oprindelseslandsprincip, medmindre der ikke længere er en realistisk mulighed for at opnå et blokerende mindretal imod forslaget, og Kommissionens forslag om indførelse af et oprindelseslandsprincip begrænses væsentligt.

Selv hvis der ikke længere er en realistisk mulighed for et blokerende mindretal imod forslaget, og Kommissionens forslag om indførelse af et oprindelseslandsprincip begrænses væsentligt, vil man fra dansk side:

lægge vægt på, at forslaget begrænses yderligere.

Herudover indstilles det, at man fra dansk side:

støtter forslagets regler om tvungen, kollektiv forvaltning af ophavsret;

arbejder for, at reglerne om tvungen, kollektiv forvaltning af ophavsret udvides til at gælde udsendelser over det åbne internet, der sker i et

kontrolleret miljø, fx til en nøje afgrænset og identificeret brugerskare;

arbejder for at begrænse nye forslag, som ikke er en del af Kommissionens oprindelige forslag, medmindre de understøtter gældende dansk ret eller vurderes kun at have uvæsentlige konsekvenser for Danmark; og

arbejder for, at forslaget i sin helhed ændres fra at være en forordning til et direktiv.